

Indgivet Andragende.

Den 4. Februar indgav Dansk Kvinde-samfunds Fællesstyrelse ved sit Forretningsudvalg følgende Andragende til Indenrigsministeriet.

»Paa Dansk Kvindesamfunds Fællesmøde i Odense i Juni 1908 vedtoges der følgende Resolution:

»Fællesmødet bemyndiger Fællesstyrelsen til at arbejde for, at Næringsloven »forandres derhen, at der tillægges gift »Kvinde Ret til at drive Næring under »samme Betingelser som Mand og ugift »Kvinde.«

I Henhold hertil tillader »Dansk Kvindesamfund« sig at anmode det høje Ministerium om i en nær Fremtid at tage dette Spørgsmaal op til velvillig Overvejelse og foranledige, at der udarbejdes Forslag til saadanne Ændringer i den bestaaende Næringslovgivning, at dette vort Ønske kan imødekommes.«

Ministeren tog velvilligt imod Andragendet og lovede at tage Spørgsmaalet under Overvejelse.

Landet, hvor „Queen“*) betyder Kvinde.

Af Evelyn Sharp.

Det er maaske ikke saa overraskende, at Kvinderne i Danmark udstrækker Haanden til de engelske »Valgretskvinder«. Vi har det samme nordiske Blod i vore Aarer og samme Kærlighed til Friheden. Og det Land som frembragte den største Æventyrdigter i Nutiden maatte ganske naturligt være det, der frembringer »Valgretskvinder«, for store Drømmere og store Reformatorer rinder altid af samme Rod. Desuden, man kan ikke læse en Historie som »Snedronningen«, for kun at

nævne en, uden at opdage, at H. C. Andersen idet mindste ikke syntes, at Kvinden skulde berøves Stemmeret, fordi hun ikke kan kæmpe. I Danmark mødte jeg ikke det mindste af den spidsfindige Modstand mod Kvindevalgretten, som bunder i en lav Undervurdering af Kvindens Egenskaber. I Danmark betyder Ordet »Kvinde« ikke som i vort Sprog blot en Mands Hustru (wifman); det betyder en Konges Hustru (Kvinde etymologisk vort Ord for Dronning), og der ligger meget i et Navn.

Det var i Danmark for en halv Snes Dage siden, at jeg var til et Kvindevalgretsmøde i en Provinsby. Det var i en lille By, som nærmest lignede Billedomslaget til en engelsk Ud-gave af H. C. Andersens Æventyr. Der laa en Ruin af et gammelt Slot oppe paa en Bakke og ved Foden af den løb der en Aa, som bugtede sig ind og ud gennem flere Gader og Haver og Huse videre ud i den stille Fjord. Inde i den tætpakkede Sal talte en Kvinde paa Engelsk om »Stemmeret for Kvinder«. Man skulde tro, at her ophørte ethvert Spor af Stedegenhed, som jeg maatte have søgt paa mine Rejser. Men den lokale Farve var der i Sandhed, for jeg mærkede den straks, da jeg traadte ind i den dunkelt oplyste Sal, og saa Taleren paa en Talerstol omgivet af Blomster, stedsegrønne Planter og smaa Trær mod en Baggrund af Flag og Voksllys. Aldrig nogensinde har jeg i mit eget prosaiske Land set en Kvindestemmeretstaler se ud som en Julegave paa et Juletræ. Man maa rejse til H. C. Andersens eget Land for at finde Alferne aabenlyst ved Siden af Stemmeretskvinderne.

Jeg fandt ogsaa andre stedegne Forskelligheder mellem de danske Kvinders Stemmeretsbevægelse og vor egen, baade i Provinsbyerne og i København. I Landet, hvor Queen betyder Kvinde, indtager Kvinderne, skønt de ikke har Stemmeret, en langt mere agtet Stilling i Politik, end i England. De gør intet af det store Arbejde i Valgagitationen, som de Medlemmer af Parlamentet, der er imod Stemmeretten, saa fuldstændig ignorerer, naar de ønsker at fastslaa, at Kvinder er altfor rene og sarte til at have

*) Dronning.